

บทบรรณาธิการ

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ “คติชน ภูมิปัญญา ภาษา กับ สังคม” ฉบับปีที่ 24 เล่มที่ 2 ได้รวบรวมบทความจำนวน 6 บทความที่แสดงว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ถ่ายทอด ข้อมูล ความรู้สึกนึกคิดไปสู่ผู้คนในสังคม โดยภูมิปัญญาและคติความเชื่อจะเป็นดัง “พลังงานเชื้อเพลิง” ที่ช่วยผลักดันและขับเคลื่อนให้สังคมไทยเจริญก้าวหน้าไปในโลก ยุคดิจิทัล ดังปรากฏในบทความต่อไปนี้

บทความเรื่อง “ภาษาและทัศนสัญลักษณ์ในอินโฟกราฟิกเกี่ยวกับโควิด 19 ในประเทศไทย” ของพรปวีณ์ มากนวล และจันทิมา อังคพณิชกิจ เป็นบทความที่ศึกษาวิธีการทางภาษาและทัศนสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อความหมายในอินโฟกราฟิกเกี่ยวกับโควิด 19 ในประเทศไทย ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค มุ่งนำเสนอเนื้อหาไปที่บุคคลเฉพาะกลุ่ม ทำให้การสื่อสารเพื่อการป้องกันการระบาดของโรคตรงกลุ่มเป้าหมาย สื่อสารได้ชัดเจนรวดเร็วเหมาะกับการสื่อสารในยุคปัจจุบัน

บทความเรื่อง “กลวิธีทางภาษาในบริบทเรื่องเล่าคติสืบสวนในทวิตเตอร์ ภาษาไทย” ของสุภิญญา ชูเชิด และประไพพรรณ พิงฉิม เป็นบทความที่ศึกษากลวิธีทางภาษาในการเล่าคติสืบสวนของผู้ใช้ทวิตเตอร์ซึ่งผู้เขียนเลือกใช้กลวิธีทางภาษาที่จะทำให้เรื่องเล่าน่าสนใจ ผู้อ่านสามารถติดตามเรื่องราวได้สะดวกและต่อเนื่องแม้จะมีข้อจำกัดต่าง ๆ

บทความเรื่อง “ถ้อยคำจำเป็นสำหรับนักศึกษาจีนในการใช้บริการทางการแพทย์ ในประเทศไทย” ของสุนีย์ ลีลาพรพินิจ และเกียรติชัย เดชพิทักษ์ศิริกุล เป็นบทความที่รวบรวมรายการถ้อยคำจำเป็นสำหรับนักศึกษาจีนที่ใช้สื่อสารในการใช้บริการทางการแพทย์ ในประเทศไทย เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาคือการสื่อสารซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการให้บริการทางการแพทย์ และข้อมูลดังกล่าวยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีนได้อีกด้วย

บทความเรื่อง “พรานบุญ” : สัญลักษณ์ความเชื่อของชาวใต้ในเพลงลูกทุ่งภาคใต้ร่วมสมัย” ของชัชชัย นิลเสน และ อภิลักษณ์ เกษมผลกุล เป็นบทความที่ศึกษาเรื่อง “พรานบุญ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ความเชื่อในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ ซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่ได้รับการนำมาประกอบสร้างความศักดิ์สิทธิ์ จนพัฒนามาสู่การเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่ทันสมัย การนำเสนอ “พรานบุญ” ของศิลปิน แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาความเชื่อที่มาสู่เพลงในสื่อสมัยใหม่ ส่งผลให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในสังคมและยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาวใต้ที่สืบสานในรูปแบบสื่อสร้างสรรค์ร่วมสมัย

บทความเรื่อง “ภูมิปัญญาทางการแพทย์แผนไทยที่ปรากฏในวรรณคดี เรื่องขุนช้างขุนแผน” ของจิรวัดน์ เพชรรัตน์ เป็นบทความที่ศึกษาภูมิปัญญาทางการแพทย์แผนไทยที่ปรากฏในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเราได้บันทึกภูมิปัญญาทางการแพทย์โบราณของไทยไว้ตามความรู้และตามความคิดของผู้คนในสมัยนั้น ซึ่งมีวิธีการรักษาโรคและดูแลผู้ป่วยที่น่าสนใจ อันจะเป็นการกระตุ้นเตือนให้ตระหนักถึงภูมิปัญญาทางการแพทย์แผนไทยและนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตปัจจุบัน

บทความเรื่อง “ภาพสะท้อนจักรวาลวิทยาการสร้างโลกและการสถาปนาความสำคัญของเมืองจากวรรณกรรมมุขปาฐะ เมืองเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ของเตชวัน ปัญญาวุฒิธรรม เป็นบทความที่ศึกษาวรรณกรรมมุขปาฐะในฐานะที่ทำหน้าที่สถาปนาความสำคัญให้กับเมืองเวียงสระทั้งในมิติประวัติศาสตร์และมิติร่วมสมัย วรรณกรรมมุขปาฐะชุดนี้ได้รับการยอมรับในฐานะประวัติศาสตร์ของเมืองที่ยังคงส่งต่อกันมาจนถึงปัจจุบันและยังคงทำหน้าที่เป็นประวัติศาสตร์ชุดหลักของเมืองตามความเชื่อของชุมชนเรื่อยมา

บทความทั้ง 6 บทความจึงเป็นการศึกษาภาษาและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมในแง่มุมที่หลากหลาย ทำให้เห็นคติความเชื่อและภูมิปัญญาไทยที่ยังคงสืบทอดและอนุรักษ์ไว้จนกลายเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่ช่วยขับเคลื่อนสังคมไทยให้เจริญก้าวหน้ามาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังแสดงให้เห็นกลวิธีทางภาษาที่ได้รับการปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการสื่อสารในยุคที่เทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า พลังแห่งภาษาจึงเป็นพลังแห่งปัญญาที่ช่วยผลักดันและพัฒนาประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองก้าวไกลไปสู่อนาคต